

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2016/2017

Vysokoškolská kvalifikační práce - bakaláři (diplomová práce)
posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta, vč. titulů: Zuzana Krausová

Název práce: Mind Pollution

Slovní hodnocení:

Zatímco pro futuristy byl řvoucí automobil krásnější než Niké Samothrácká a zvuky ulice hodné notového záznamu, Zuzana Krausová civilizační proces převrací a městský veřejný prostor infikuje zvuky přírody, přesněji řevem a mručením dravých šelem. Autorčina práce má ale mnohem více konsekvencí, než aby je bylo možné shrnout do jediné, nadto ironicky míněné věty o návratu futuristy opěvované moderní civilizace zpět do lůna přírody. Pointa je jinde. Ani v jejím světě si totiž ulice města nepodmanila dravá zvěř, nýbrž jen její zvukové projevy, jimiž autorka substituuje zvuk svého motocyklu, na kterém se vyzývavě prohání městem. Jde o motocykl malé kubatury, jehož zvuk motoru připomíná spíše přerostlého komára. Jako první významový syžet se proto nabízí, že si tímto způsobem jeho uživatel dopřává chybějícího sebevědomí. Jsem přesvědčen, že tato nezvyklá forma tuningu má kromě uměleckého i zjevný komerční potenciál, a to především u jedinců, jejichž ego trpí pravidelným režimem bezvýznamné pracovní pozice a současně živí svou výlučnost někoho, kdo byl „zrozen k tomu, stát se divokým“. Přirozeně, že se ale nabízí i subverzivní výklad, ve kterém autorka pouze nastavuje zrcadlo procesům, jež se na našich silnicích – jakožto novodobých kolbištích, leč bez rytířské etikety – už dávno dějí. Skutečnost, že v rukou svíráme řídítka či volant, v leckom z nás probouzí pudovost a ozřejmuje nám, že nejsme ničím jiným než lovnou zvěří či predátorem, jehož jedinou snahou je triumfovat nad svým okolím nebo se alespoň obrazně chlubit svými barevnými pery.

Jak jsem již uvedl, bakalářská práce Zuzany Krausové se přirozeně otvírá i dalším významovým rovinám, přičemž z mého pohledu trochu paradoxně shledávám jako možná nejméně přesvědčivou tu výchozí, kterou autorka poukazuje na všudypřítomný zvukový smog ve městě. Musím však zároveň dodat, že se ve městě pohybuji prakticky neustále a již nějakou dobu jsem neměl možnost okusit atmosféru klidu panenské přírody na podobně dlouho dobu jako autorka. Jsem tedy infikovaný a navíc se zcela dobrovolně vystavuji dalším dávkám městského ruchu v podobě fieldrecordingových nahrávek. Dříve než se tedy podrobím zvukovému „detoxu“, nemohu být v této věci zcela objektivní.

Bakalářskou práci Zuzany Krausové v každém případě považuji za zdařilou jak po obsahové tak formální stránce a za dostatečný považuji i její rozsah a naplněné zadání. Přirozeně, že vyvstávají určité otázky ve věci technického řešení. Sám jsem se zúčastnil jedné z autorčiných performancí a nabyl dojmu, že právě průraznost zvuku na jedné a jeho čitelnost na straně druhé, bude pravděpodobně představovat největší problém této práce. Zvuk šelem díky silné aparatuře rozhodně v okolní zvukové kulise nezanikal a skladba jednotlivých zvuků do značné míry

odpovídala i charakteru jízdy. V kombinaci s dalšími ruchy města se ale přece jen přesouval do více abstraktní roviny, takže by se mohlo říci, že civilizace nakonec stejně triumfovala nad divočinou. Ovšem jak známo, všeho jen do času.

Bakalářskou práci Zuzany Krausové doporučuji vřele k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou „B”.

Otázky k rozpravě:

Uvažuje autorka stále o videodokumentaci performance? Proč není součástí obhajoby?

Jak autorka vnímá aktivity typu slowradia.cz, které nabízejí kontinuální audio přenos atmosféry lesa formou internetového radia? Je to způsob, jak kompenzovat náš nedostatek pohybu ve volné přírodě nebo jen další z dokladů virtualizace současného světa postaveného na technologiích?

Závěrečné hodnocení:

Návrh klasifikace: B

Posudek vypracoval(a): Mgr. Tomáš Knoflíček, Ph.D.

Datum: 30. 5. 2017

Podpis: